

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1106-24
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
נדב כנען, עו"ד - יו"ר
גרמן פייקין, רו"ח - חבר

העוררת: **לב טרוול לבקוביץ בע"מ, מס' 515557106**
ע"י ב"כ מר רון מלניק

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
דוא"ל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו בקשה שהגישה המשיבה לסילוק על הסף של הערר.
2. נקדים ונציין כי לאחר שבחנו את טענות הצדדים, את ההשתלשלות העובדתית ואת המצב המשפטי, הגענו למסקנה כי דין הבקשה להתקבל, ודין הערר להידחות על הסף.

רקע עובדתי ודיוני

3. העוררת היא חברה העוסקת בארגון נופשים ותיירות בחו"ל.
4. ביום 6.6.21 הגישה העוררת בקשה למענק הוצאות קבועות עבור התקופה מרץ-אפריל 2021 לפי חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – "החוק"), בסכום של 243,929 ₪.
5. העוררת קיבלה מקדמה בסכום של 146,358 ₪ עבור בקשתה.
6. ביום 28.11.21 דחתה המשיבה את בקשת העוררת בנימוק כי דיווחה על הכנסות בסכום אפס בתקופת הזכאות, וכי לנוכח הירידה המקבילה בהוצאותיה היא נחשבת בהתאם לחוק כמי שדיווח על סגירת עסקו. בהתאם לכך התבקשה העוררת להשיב את סכום המקדמה שקיבלה.
7. כשנתיים לאחר מכן, ביום 16.8.23, שלחה המשיבה לעוררת הודעה בדבר חוב במס הכנסה מאחר שלא השיבה את המקדמה שקיבלה.
8. בהמשך לכך הגישה העוררת ביום 13.12.23 השגה על החלטת המשיבה, בטענה כי לא קיבלה את ההחלטה קודם לכן וכי נודע לה עליה רק באותו שלב.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

9. ביום 7.4.24 החליטה המשיבה לדחות את השגת העוררת, בנימוק כי הוגשה באיחור, וכי לצד הודעת הדחייה שנשלחה בדוא"ל נשלח לעוררת גם מסרון לטלפון, וכן פירוט תשלומים כולל ביום 17.8.22.
10. מכאן הערר שלפנינו, שהוגש ביום 16.4.24.
11. ביום 2.5.24 הגישה המשיבה את הבקשה שלפנינו לסילוק על הסף של הערר, בטענה כי העוררת הגישה את ההשגה באיחור ניכר של למעלה מ-700 ימים, ומבלי שקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את האיחור (ראו פירוט להלן).
12. ביום 2.6.24 הגישה העוררת את תגובתה לבקשת הסילוק.
13. בימים 2.6.24 ו-5.6.24 הגישה המשיבה הבהרות והשלמות מסמכים במענה להחלטות הוועדה, והעוררת הגישה את תגובתה להבהרות אלו ביום 9.6.24.

טענות הצדדים

טענות המשיבה בבקשת הסילוק

14. המשיבה טוענת כי איחורה של העוררת בהגשת ההשגה (705 ימים) הוא ממושך באופן חריג וכי אין הצדקה לדון כעת בבקשה למענק שהוגשה לפני כשלוש שנים. המשיבה מציינת כי בלשון החוק לא קיימת סמכות להעניק ארכות פרטניות להגשת בקשות למענק והשגות, אלא סמכות למתן ארכות מרוכזות בלבד. לצד זאת טוענת המשיבה כי קיימת בידה סמכות טבועה להעניק ארכה פרטנית כאמור, אלא שיש לעשות בסמכות זו שימוש במשורה, בזהירות ובמקרים חריגים, וככל שמתקיימים "טעמים מיוחדים", הנוגעים לנסיבות הייצוגיות שאינן בשליטת העורר ובא כוחו. המשיבה מפנה להחלטות שונות של ועדות הערר ושל בתי המשפט שניתנו בנושא זה. לטענתה, במקרה שלפנינו, ובהתחשב באיחור הממושך, לא מתקיימים טעמים המצדיקים את האיחור, ובוודאי שלא טעמים מיוחדים כאמור.
15. לעניין משלוח ההודעה, המשיבה טוענת כי החלטתה ביחס לבקשה נשלחה (ביום 28.11.21) לכתובת הדוא"ל של רו"ח מלניק, מייצג העוררת, כפי שנמסרה בעת מילוי טפסי הבקשות. המשיבה מוסיפה כי היא שלחה לעוררת החלטות ביחס לארבע בקשות נוספות לאותה כתובת דוא"ל, והעוררת לא העלתה כל טענה ביחס אליהן. בנוסף טוענת המשיבה כי היא שלחה גם את דרישת החוב (שהביאה לבסוף להגשת ההשגה) לאותה כתובת דוא"ל.
16. המשיבה מציינת כי בעת הגשת הבקשה נדרש המבקש למלא שורה של פרטים ובין היתר כתובת דוא"ל ומספר טלפון, וכן לאשר כי הוא מסכים לקבל את המידע באמצעות הודעת טקסט ודואר אלקטרוני. המשיבה מצרפת תעודת ציבור בעניין שליחת ההודעות בדוא"ל מטעם מר ניר ידיד, אחראי על אבטחת מידע ותעבורת דוא"ל מטעמה, וכן העתק מיומן הפעילות בתיק העוררת, בו מתועד רישום הודעת הדוא"ל והמסרון שנשלחו אליה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

17. המשיבה טוענת כי רו"ח מלניק, מייצג העוררת, פועל מולה באופן יומיומי ושוטף בהיקף נרחב מאוד ועל כן מודע היטב לאופן שבו היא שולחת את הודעותיה.
18. בהודעות ההשלמה שהגישה הבהירה המשיבה כי מספר הטלפון הנייד שאליו נשלח המסרון שייך לבעלי העוררת, כפי שהוזן למערכת ע"י העוררת בעת שהגישה את הבקשה. בנוסף לכך נטען בהבהרה כי החלטות המשיבה נשלחו למעשה גם לכתובת הדוא"ל של המייצג, רו"ח מלניק, וגם לכתובת הדוא"ל של בעלי החברה, שהוזנה אף היא למערכת. כמו כן הציגה המשיבה העתק נוסף מיומן הפעילות בתיק העורר בו מתועדת שליחת דרישת החוב לעוררת ביום 16.8.23.

טענות העוררת

19. העוררת טוענת כי ההשגה הוגשה באיחור מאחר שהחלטת המשיבה בבקשה כלל לא נשלחה אליה, וזאת בניגוד לתיקים אחרים שבהם כן נשלחו הודעות. לטענתה, מייצגה רו"ח מלניק, היה סבור כי משלא קיבל כל הודעה מהמשיבה, פירוש הדבר כי הוחלט לאשר את המענק בסכום המקדמה, כפי שארע מניסיונו בתיקים רבים אחרים. העוררת מוסיפה כי המשיבה לא צירפה ראייה שממנה עולה כי ההחלטה התקבלה אצל המייצג. כמו כן היא טוענת כי מספר הטלפון שאליו נשלח המסרון אינו של מייצגה או של מי מהעובדים במשרדו, וכן כי דרישת החוב התקבלה רק בחודש דצמבר 2023, ומייד בסמוך לכך הגיש את ההשגה. העוררת צירפה תצהיר מטעם מייצגה, רו"ח מלניק, לתמיכה בטענותיה העובדתיות.
20. העוררת מוסיפה כי לנוכח עיסוקה בתחום התיירות היא נפגעה קשות בעת משבר הקורונה וכי קבלת הבקשה משמעה פגיעה אנושה בה ובזכויותיה. לטענתה, מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובתה שכן דחיית הערר משמעה גזר דין של מוות כלכלי.

דין והכרעה

איחור בהגשת ההשגה - כללי

21. סעיף 20(א)(1) לחוק קובע פרק זמן של 45 ימים להגשת השגה על החלטת המשיבה בבקשה למענק:

הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל בנוגע למענק הניתן לפי פרק זה, לרבות בנוגע להטלת קנס בשל הגשת תביעה ביתר, רשאי להגיש השגה לעובד רשות המסים בישראל שהמנהל הסמיכו לשם כך, בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה; החלטה בהשגה תהיה מנומקת ותינתן בכתב בתוך 120 ימים;

22. החוק אינו מתייחס במפורש למצב שבו ההשגה מוגשת למשיבה באיחור. בהחלטות השונות של ועדות הערר נקבע כי למשיבה סמכות טבועה להעניק ארכה להגשת השגות, מעבר לפרק הזמן שנקבע בחוק, סמכות הדומה בטבעה לסמכות הטבועה להארכת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- מועדים הנתונה לבתי המשפט (ראו לדוגמא, ערר 1458/23 **לנבו שיווק ואחזקות בע"מ נ' רשות המסים** (נבו, 13.8.23)). יחד עם זאת, בהחלטות קודמות של ועדת הערר נקבע כי ראוי שהמשיבה תעשה שימוש בסמכות זו רק במקרים חריגים.
23. עוד נקבע בהחלטות הוועדה, כי הארכת מועד להגשת השגות מותנית בקיומם של "טעמים מיוחדים שיירשמו" וזאת בדומה לסמכות של ועדת הערר להאריך מועד להגשת עררים (ראו תקנה 6(ג) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020 הקובעת: "**הארכת מועד להגשת ערר תינתן מטעמים מיוחדים שיירשמו**" (ראו ערר 1471-23 **מרכז מלון תור ת"א בע"מ נ' רשות המסים** (נבו, 27.6.23) פסקאות 11-16; ערר 1613-22 א.ד.א. 23 **שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים** (נבו, 2.8.22), פסקאות 21-52, וערר 2870/22 א.ס **שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים**, (נבו, 18.4.23), פסקאות 42-47).
24. טעמים מיוחדים כאמור נבחנים בכל מקרה לפי נסיבותיו. במכלול השיקולים הקיימים בהקשר זה ניתן למנות את הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך, משך האיחור או הארכה המבוקשת, טבעו ומהותו של ההליך, הסתמכות בעל הדין שכנגד וסיכוייו הלכאוריים של ההליך שאת המועד לנקיטתו מבקשים להאריך (ראו למשל בש"א 482/08 **פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי** (נבו, 28.1.08)).
25. עוד נקבע, כי בשונה מאמת המידה של "סיבה מוצדקת" או "נסיבה סבירה" וכיוצ"ב, כאשר נדרשים "טעמים מיוחדים" להארכת מועד שנקבע בחיקוק, תישקל הארכת המועד רק בנסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות את הארכת המועד, וכי ככלל מדובר בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטתו של העורר או בא כוחו (ראו ו"ע (י-ם) 1211-04-15 **רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש** (נבו, 25.1.16)).
26. לצד זאת נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי במקרים שבהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי על הפעלת סמכות של רשות לפי חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישת הטעמים המיוחדים במקרים המתאימים, שכן מטרתם של חוקים אלו מלכתחילה היא להיטיב את מצבם של הזכאים באמצעות מתן הטבות או תגמולים. לפיכך נקבע כי קיים אינטרס ציבורי לאפשר את מיצוי ההליכים השיפוטיים (ראו בר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשד לקליטת עליה** (נבו, 10.12.13), פסקה 11 לפסק הדין של השופט פוגלמן). יודגש, כי הקביעה בפסק דין זה מתייחסת בצורה עקרונית להליכי ערעור הנוגעים לחקיקה סוציאלית, ולא רק לחוק הספציפי שנדון באותו מקרה.
27. כזה גם הוא ההליך שלפנינו, שבבסיסו הסדר סוציאלי שמטרתו להיטיב את מצבם של עסקים הזכאים למענק בשל השלכותיה הכלכליות של מגפת הקורונה. כאמור, אופיו הסוציאלי של ההסדר החוקי עשוי להצדיק הקלה, במידת מה ובמקרים המתאימים, בבחינת ה"טעמים המיוחדים" להארכת מועד להגשת ערר (ראו ערר 2202-22 **טריפ כארט בע"מ נ' רשות המסים**, נבו, 13.7.22).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

28. ואכן, סקירת החלטותיהן של ועדות הערר מלמדת על גישה ליברלית, באופן יחסי, במתן הארכות מועד להגשת עררים. אולם, אין להבין מכך כי יש להיעתר כעניין שבשגרה לבקשות להארכת מועד ככל שלא עולים טעמים מיוחדים כקבוע בחוק ולפי המבחנים שנקבעו בעניין זה בפסיקה.

איחור בהגשת ההשגה – המקרה שלפנינו

29. במקרה שלפנינו, ההשגה הוגשה ביום 13.12.23, כ-750 ימים לאחר מתן ההחלטה בבקשה (ביום 28.11.21), כלומר 705 ימים לאחר פרק הזמן של 45 ימים שהוקצב לצורך כך בסעיף 20(א)(1) לחוק. מדובר בעיכוב חריג וממושך ביותר, אלא שלטענת העוררת היא כלל לא קיבלה את ההחלטה במועד שניתנה, ונדע לה עליה רק בחודש דצמבר 2023, עם קבלת דרישת החוב מהמשיבה, שלאחריה הגישה במהירות את ההשגה.

30. תחילה יש להבהיר כי מבחינה עקרונית, המועד הקובע הוא המועד שבו נשלחה ההחלטה לעוררת (ולא המועד שבו נודע לה עליה). בעניין זה נקבע:

איננו סבורים כי מועד ההמצאה בענייננו הוא המועד בו התגלה לעוררת דבר קיומה של החלטה בהשגה בתיבת דואר הזבל. בפועל, הודעת המשיבה הגיעה לתיבת הדואר האלקטרוני של העוררת ביום בו נשלחה (4.4.2023), ופרשנות אחרת עלולה לפתוח פתח לניצול לרעה על ידי מי שמבקש להאריך בדרך זו את התקופה להגשת השגה. " (ערר 1728/23 פ"ט מיינד (2009) בע"מ נ' רשות המסים (נבו, 19.12.23), פסקה 24. ראו גם ההפניות השונות המופיעות בפסקה 23 להחלטה).

31. מקרה דומה לענייננו של עוסק שטען כי החלטת המשיבה כלל לא הגיעה לידי נדון בערר 1253/23 החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המסים (נבו, 6.6.23), שם נקבע כי הנחת המוצא העקרונית היא שהודעות הנשלחות בדוא"ל מגיעות ליעדן:

טבע הדברים הוא כי הודעות דואר אלקטרוני נשלחות ומגיעות ליעדן ללא תקלות, בהסתברות גבוהה. תקלות כגון אלו שהוזכרו בתעודת עובד הציבור הן אפשריות, אך בשימוש סביר ורגיל בדואר אלקטרוני הן לא אמורות להתרחש כמעט בכלל.

בהמשך לכך נקבע באותה החלטה כי ככל שהמשיבה מציגה אינדיקציה לשליחת הודעת הדוא"ל, הרי שעל העורר לכל הפחות לתמוך את טענתו בתצהיר, וכן יש לתת את הדעת למכלול האינטראקציות שהתקיימו בין הצדדים.

32. במקרה שלפנינו, המשיבה אכן הציגה העתק מתיק העוררת ובו תיעוד לכך שההודעה והמסרון נשלחו אליה בהצלחה במועד הנטען (28.11.21). יצוין כי במענה לטענת העוררת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

כי מספר הטלפון הנייד שאליו נשלח המסרון אינו המספר של מייצגה רו"ח מלניק או של מי ממשרדו, הבהירה המשיבה כי מאחר שמספר הטלפון שהוזן ע"י רו"ח מלניק הוא מספר נייד שאליו לא ניתן לשלוח מסרונים, ההודעה נשלחה אל מספר הטלפון הנייד השייך לגב' קוויט, בעלת העוררת, אשר הוזן על ידה במערכת בעת הגשת הבקשות. עוד יוער כי לטענת המשיבה ההודעה נשלחה במקביל אל שתי כתובות דוא"ל, הן זו של העוררת עצמה (שצוינה ע"י העוררת בלשונית "נתוני עסק" במשבצת "דוא"ל של העסק") והן זו של מייצג העוררת רו"ח מלניק (שצוינה בלשונית "מגיש הבקשה"). לצד זאת יש לציין כי על ההודעה עצמה שנשלחה מופיעה רק כתובת הדוא"ל של העסק (ולא זו של מייצג העוררת). העוררת מצידה הציגה כאמור תצהיר מטעמו של רו"ח מלניק שבו הצהיר כי לא קיבל את ההחלטה.

33. בנסיבות אלו נראה כי שני הצדדים עמדו בנטלי ההוכחה הראשוניים המוטלים עליהם, ויש לבחון כאמור את מכלול הנסיבות הנוספות והאינטראקציות שהתקיימו ביניהם. בחינה שכזו תומכת ומחזקת את גרסת המשיבה, ויש להעדיפה על פני טענתו הכללית של מייצג העוררת שלפיה לא קיבל את ההחלטה.

34. ראשית יש להביא בחשבון בהקשר זה כי גם שאר ההודעות וההחלטות ששלחה המשיבה לעוררת, ובכלל זאת ההחלטות ביחס לארבע תקופות הזכאות האחרות, דרישת החוב וכן ההחלטה בהשגה (כמו גם החלטה בעניין מענק חרבות ברזל שביקשה העוררת לאחרונה), נשלחו כולן באותו אופן, ואין למעשה מחלוקת כי הגיעו אל מייצג העוררת, שאף פעל ביחס לחלקן. נראה כי אין סיבה הגיונית להניח כי דווקא ההודעה ביחס לתקופת הזכאות שלפנינו לא נשלחה, בעוד שכל ההחלטות/הודעות האחרות כן נשלחו באותו אופן והתקבלו אצל ב"כ העוררת. יש לזכור בעניין זה גם את הנחת המוצא העקרונית שלפיה הודעות הנשלחות בדוא"ל מגיעות ליעדן, כאמור לעיל. יצוין, כי גם על ההודעות הנוספות שהוגשו רשומה כתובת הדוא"ל של העסק בלבד (ולא זו של מייצג העוררת) אך למרות זאת הן הגיעו כאמור למייצג העוררת שטיפל בהן, נתון התומך בטענת המשיבה כי ההודעות נשלחו במקביל לשתי הכתובות.

35. מעבר לכך יש לומר כי אפילו אם נלך כברת דרך ונקבל את טענתו של מייצג העוררת כי דווקא ההחלטה ביחס לתקופה זו לא הגיעה מסיבה כלשהי לתיבת הדוא"ל שלו, גם אז נראה כי העוררת עצמה צריכה היתה לדעת על ההחלטה, שכן אין למעשה מחלוקת כי ההודעה נשלחה והגיעה לכתובת הדוא"ל שלה (שגם מופיעה על גבי מכתב ההחלטה), ובמקביל לכך נשלח אליה מסרון בעניין זה (מאחר שמייצג העוררת לא הזין את מספר הטלפון הנייד שלו למערכת).

36. עוד יש לציין כי מעבר להודעות ולהחלטות שהוזכרו לעיל, המשיבה שלחה לעוררת ביום 17.8.22 (ובאותו אופן) מכתב פירוט תשלומים שבו מצוין במפורש כי הבקשה עבור תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2021 נדחתה וכי עליה להשיב את סכום המקדמה ששולם.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

37. כמו כן יש להעיר, כי טענתו של מייצג העוררת כי במשך כשנתיים לא פנה על מנת לברר בעצמו את סטטוס הטיפול בבקשה (מאחר שהניח כי המשיבה אישרה לעוררת את סכום המקדמה כמענק סופי), מעוררת גם היא קושי של ממש. ייתכן אמנם כי מייצג העוררת אכן סבר כאמור מבחינה סובייקטיבית, אולם יש להדגיש כי מדובר בהנחה מוטעית שאין לה בסיס, שכן המשיבה אינה נוהגת, ואף אינה רשאית, להותיר בידי העוסק את סכום המקדמה בלבד מבלי שהדבר מעוגן בהחלטה כתובה ומנומקת (בהתאם לסעיף 12(א) לחוק). הנחה זו של מייצג העוררת מעלה תהיה בהתחשב גם בפער בין סכום המקדמה שקיבלה העוררת לבין סכום המענק המבוקש שהוא כמאה אלף ₪. ניתן גם להוסיף כי ויתור מראש של העוררת ומייצגה על סכום נכבד זה מבלי שקיבלה החלטה מנומקת, הוא לכל הפחות בגדר שיקול דעת שגוי ומוטעה.

38. לבסוף יש להביא בחשבון כי העוררת איחרה להגיש את ההשגה גם לאחר שכבר נודע לה על דחיית בקשתה בעקבות קבלת דרישת החוב. בעניין זה טענה העוררת כי קיבלה את דרישת החוב בחודש דצמבר והגישה את ההשגה בסמוך לאחר מכן ביום 13.12.23, אלא שגם בהקשר זה הראתה המשיבה, באמצעות צירוף העתק יומן הפעילות מתיק העוררת, כי היא שלחה אליה (באותו אופן) את הודעת החוב עוד ביום 16.8.23 (נתון התואם גם את התאריך המופיע על גבי מכתב הדרישה עצמו, 15.8.23). מכאן, שהעוררת הגישה את ההשגה רק לאחר כ-4 חודשים, ומעבר לפרק הזמן של 45 ימים שנקבע בסעיף 20(א)(1) לחוק. טענתו בעניין זה של מייצג העוררת כי קיבל לידי את דרישת החוב רק בחודש דצמבר 2023 (מבלי לציין מועד מדויק) נטענה בעלמא וללא כל הסבר או ראיה תומכת.

39. מהמפורט לעיל עולה אפוא כי המשיבה הוכיחה כנדרש ששלחה לעוררת בדוא"ל את ההחלטה ביום 28.11.21, וכך הודיעה לה ההחלטה באמצעות מסרון שנשלח למספר הטלפון הנייד של בעלי העוררת. ההחלטה נשלחה באותו אופן שבו נשלחו החלטות והודעות דומות שהגיעו למייצג העוררת, ואין סיבה להניח כי דווקא הודעה זו לא הגיעה לידי. בנוסף לכך, לא יכולה להיות מחלוקת כי ההודעה (והמסרון) נשלחו לעוררת עצמה, ומכאן שגם היא צריכה היתה לדעת על ההחלטה. טענתו של מייצג העוררת כי סבר שהמשיבה אישרה לה את סכום המקדמה וכי לפיכך לא מצא לנכון לבדוק בעצמו את סטטוס הטיפול במשך כשנתיים, מבוססת על הנחת יסוד מוטעית המנוגדת לחוק, ומעוררת תהיה בהתחשב גם בפער הכספי הגבוה בין סכום המקדמה לבין סכום המענק הסופי. בנוסף לכך שלחה המשיבה, במהלך תקופה זו, מכתב פירוט תשלומים שגם ממנו ניתן ללמוד כי בקשת העוררת נדחתה וכי עליה להשיב את סכום המקדמה ששולם, אך העוררת ומייצגה לא נתנו דעתם אליו. לבסוף יש לומר כי גם דרישת החוב שממנה למדה העוררת בסופו של דבר על ההחלטה, נשלחה אליה עוד ביום 16.8.23 (ולא בחודש דצמבר 2023 כפי שטענה), ועל אף זאת ההשגה הוגשה רק כארבעה חודשים לאחר מכן, מעבר לפרק הזמן הקבוע בחוק.

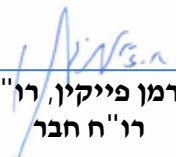

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

40. לנוכח האמור יש לומר כי העוררת הגישה את השגתה באיחור ניכר של 705 ימים ולא סיפקה טעמים מיוחדים היכולים להצדיק איחור זה. לפיכך החלטנו לקבל את בקשת הסילוק שהגישה המשיבה ולהורות על דחיית הערר על הסף.
41. בנסיבות העניין יישא כל צד בהוצאותיו.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, י"ד סיון תשפ"ד, 20/06/2024, בהעדר הצדדים.

גרמן פייקין, רו"ח,
רו"ח חבר

נדב כנען, עו"ד
יו"ר הוועדה